

ÎNCHEIERE

25 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Tuchila Andrian, reprezentat de avocatul Pavalatii Alexandru,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Olaru Olga împotriva lui Tuchila Andrian privind majorarea cuantumului pensiei de întreținere,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2021, prin care s-a respins apelul declarat de Tuchila Andrian și s-a menținut hotărârea Judecătoria Soroca, sediul Central din 17 martie 2021,

c o n s t a t ă :

La 15 ianuarie 2021, Olaru Olga a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Tuchila Andrian privind modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor.

În motivare a susținut că Tuchila Andrian și Olaru Olga au împreună un copil născut la XXX.

Copilul XXX are grad de dizabilitate și necesită îngrijire deosebită și tratament continuu.

Prin hotărârea Judecătoria Soroca, sediul Central din 16 octombrie 2019 s-a dispus încasarea de la Tuchila Andrian a sumei de 759,4 lei cu titlu de pensie de întreținere a copilului minor XXX, până la atingerea majoratului copilului.

Reclamanta a indicat că sănătatea copilului minor XXX s-a agravat considerabil ultimii doi ani, fapt ce implică tratament costisitor.

Copilul necesită programe individuale de reabilitare și incluziune socială, care la fel implică cheltuieli suplimentare.

Tată-l copilului manifestă un dezinteres total față de creșterea și educarea copilului, nu comunică cu acesta, nu participă la educare și întreținere, iar cheltuielile pentru medicamente, proceduri medicale sunt în continuă creștere, motiv din care nu se poate angaja la un post de muncă permanent din considerentele, că odată cu agravarea sănătății copilului, are nevoie de atenție și supraveghere permanentă din partea mamei.

Reclamanta a solicitat majorarea cuantumului pensiei de întreținere pentru copilul minor XXX și încasarea de la Tuchila Andrian a sumei de 3000 de lei cu titlu de pensie de întreținere, începând cu data adresării în instanță și până la majoratul copilului.

Prin hotărârea Judecătoria Soroca, sediul Central din 17 martie 2021 acțiunea depusă

de Olaru Olga, s-a admis integral.

S-a dispus majorarea cuantumului pensiei de întreținere pentru copilul minor XXX, născut la XXX, stabilită prin hotărârea Judecătorei Soroca, sediul Central din 16 octombrie 2019, și s-a încasat de la Tuchila Andrian în beneficiul reclamantei Olaru Olga pensia de întreținere în mărime de 3000 lei, lunar, începând cu data de 15 ianuarie 2021, și până la atingerea vârstei de majorat a copilului XXX.

S-a încetat executarea titlului executoriu nr. 2-913/18 emis în baza hotărârii Judecătorei Soroca, sediul Central nr. 2-913/18 din 16 octombrie 2019.

S-a încasat de la Tuchila Andrian în beneficiul statului taxa de stat calculată pe marginea pretenției de încasare a pensiei de întreținere, în mărime de 3% din suma obligațiilor de plată pe 1 an, ceea ce constituie 1080 lei.

Pentru a hotărî astfel instanța de fond a reținut că potrivit concluziei medicale nr.40 din 16 iulie 2020 se constată o serie de agravări a sănătății copilului XXX, ce implică tratament contra plată costisitor, programe individuale de reabilitare și incluziune socială.

Faptul dat se confirmă și prin certificatul de încadrare în grad de dizabilitate seria/nr: C783565600489 din 19 martie 2020; extrasul din fișa medicală a bolnavului de staționar nr. 1921290, certificatul de dizabilitate și capacitate de muncă Seria CN nr. 267419.

Astfel, majorând cuantumul pensiei de întreținere instanța de apel, s-a condus de art. 58 alin. (1), art. 74 alin. (1) Codul familiei, și art. 9, 18 din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 06 aprilie 2021, Tuchila Andrian a declarat apel solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătorei Soroca, sediul Central din 17 martie 2021, și emiterea unei de modificarea a hotărâri în sensul diminuării sumei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2021, s-a respins apelul declarat de Tuchila Andrian și s-a menținut hotărârea Judecătorei Soroca, sediul Central din 17 martie 2021.

La 03 martie 2022, Tuchila Andrian, reprezentat de avocatul Pavalatii Alexandru a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2021 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanței, și respingerea acțiunii înaintată de Olaru Olga.

În motivare a invocat că nu este de acord cu decizia Curții de Apel Bălți o consideră ilegală, cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Concluzia instanței de fond și apel se bazează pe probe nepertinente cauzei.

Recurentul a invocat că contribuie la întreținerea copilului în limitele posibilităților sale și nu pune la îndoială problemele de sănătate ale copilului, însă pentru încasarea cuantumului de 3000 lei lunar urma a fi prezentate instanței dovezi care ar justifica această sumă.

Totodată, instanțele inferioare au aplicat eronat normele de drept material aplicabile speței, deoarece suma de 3000 de lei dispusă spre încasarea se încadrează în categoria pensiei de întreținere pentru cheltuieli suplimentare, ceea ce este prevăzut de art. 79 din Codul familie.

În opinia recurentului, instanțele investite cu judecarea fondului au interpretat eronat normele de drept material aplicabile în speță și neîntemeiat au încasat suma de 3000 de lei lunar.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei 23 noiembrie 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cererea de recurs declarată la 03 martie 2022, este depusă întremen legal, ținând cont că instanța de apel a expediat-o părților decizia motivată la 11 ianuarie 2022, fiind recepționată de către recurent la 17 ianuarie 2022 (f.d.140).

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 11 aprilie 2022, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 16 aprilie 2022, potrivit avizului de recepție de la fila dosarului 163.

Prin referința depusă la 05 mai 2022 intimata Olaru Olga a invocat că atât instanța de fond cât și instanța de apel au apreciat corect situația de fapt, în special starea financiară precară a mamei și severitatea bolii de care suferă copilul. Din cauza agravării stării de sănătate este necesar un tratament costisitor, programe individuale de reabilitate.

Intimata a susținut că soluția instanțelor inferioare este întemeiată și a pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că

instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Tuchila Andrian, reprezentat de avocatul Pavalatii Alexandru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Tuchila Andrian, reprezentat de avocatul Pavalatii Alexandru.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Victor Burduh

Copia corespunde originalului

Dumitru Mardari